

Hoe gaat het met Joska?

Datum: 29 januari 2026

	Naam: Joska Geboortedatum: 18 augustus 2025 Geslacht: Teef Ras Kruising labrador met golden retriever Favoriete bezigheid op dit moment... ... in de oren van Daisy bijten
---	--

Training: zindelijk worden en de eerste bezoeken aan winkels

Pup Joska heeft de eerste maanden bij het puppypleeggezin achter de rug. Een tijd vol eerste indrukken en belevenissen. Centraal staat het zindelijk worden, uitlaten, aan de riem lopen, bezoeken aan bijvoorbeeld winkels en de eerste commando's.

Ontdekken van de wereld binnen- en buitenshuis

Joska's pleeggezin vertelt:

Het schrijven van het verslag begint met het opzoeken van alle foto's. We schrokken allebei van hoe klein Joska nog was twee maanden geleden. Omdat we haar elke dag zien, valt het minder op hoe hard ze groeit. Nu worden we ermee geconfronteerd dat ze echt al veel is gegroeid. Ze wordt steeds meer een volwassen hond, al blijft het natuurlijk nog een ondeugende puppy. In de afgelopen maanden is er veel gebeurd, zó veel dat er waarschijnlijk momenten zijn die we zijn vergeten.

Thuis

Te beginnen in huis. Onze eigen hond Daisy en Joska zijn inmiddels echte maatjes geworden en spelen meerdere keren per dag samen. Daisy houdt vooral van aandacht van mensen en moet niet heel veel van andere honden hebben. Toch tolereert ze bijna alles van Joska. Joska mag haar in haar wangen, oren en poten bijten en dat doet ze ook graag. Alleen als ze echt te hard bijt, laat Daisy weten dat ze rustig aan moet doen. Ook voor ons is dit erg fijn, omdat anders de tanden van Joska waarschijnlijk in onze handen zouden belanden. Daisy is daarin een mooie bliksemafleider.

Joska en Daisy kunnen ook heerlijk samen rennen...

In het begin is een puppy veel werk; je staat de hele dag 'aan'. Als de puppy beweegt, doet ze vaak twee dingen: haar behoefte of iets slopen. Nu Joska wat volwassener is, ervaren wij zelf ook veel meer rust. Ze heeft al haar tanden gewisseld (waarvan we er gelukkig twee hebben kunnen bewaren) en ze is nu zindelijk. De afgelopen weken heeft ze misschien maar één of twee keer binnen geplast.

Zindelijkheid

Het plassen doet ze altijd voor onze deur in de goot, zoals elke KNGF-hond. Het heeft veel gesneeuwd, waardoor de goot vol lag met ijs, sneeuw en pek. Om die reden is het ongeveer twee weken niet gelukt om haar in de goot te laten plassen. We waren dan ook aangenaam verrast dat, toen de sneeuw eenmaal was verdwenen, Joska meteen begreep dat ze weer in de goot moest plassen.

Wandelen en lopen aan de lijn

Door het koude weer en de gladheid hebben we minder met Joska gelopen. Daardoor hebben we nog niet veel kunnen oefenen met netjes lopen. Ze kan het al wel een beetje, maar loopt nog niet als een echte KNGF-hond. Ze snuffelt ook nog veel en wordt snel afgeleid door andere honden. Veel snoepjes geven tijdens het lopen helpt haar hierin te groeien. Gelukkig worden de dagen steeds langer en is het ook makkelijker om met haar te gaan lopen.

*Joska heeft ook haar herkenbare KNGF-pupdekje al gekregen.
Daarover in het volgende verslag meer!*

Luisteren en eten

Joska luistert erg goed en is een braaf hondje. 'Zit', 'af' en 'blijf' doet ze erg goed en zelfs wachten voor het eten gaat haar goed af. Joska blijft inmiddels ook af van het eten van onze andere honden.

In het begin vloog ze nog naar de bakken van Daisy en Sherry. Toen ze een puppy was, verdween haar eigen eten als een stofzuiger naar binnen, waarna ze meteen naar de bak van Daisy schoot. Daisy is een zachte hond en zette direct een stap opzij, waarna ze ons aankeek met een blik van: help me, mijn eten wordt gestolen! Ja, eigen fout — had je maar niet opzij moeten stappen. Sherry daarentegen liet al snel weten dat het absoluut niet de bedoeling is dat iemand aan haar eten komt. Joska begreep snel dat eten stelen een zinloze poging is. Langzaam maar zeker is dat verbeterd en nu weet ze dat ze het eten van de andere honden met rust moet laten.

Lichaamsverzorging oefenen

Joska vindt het niet zo fijn als we aan haar plukken, zoals bij het bekijken van haar tanden of het controleren van haar oren. We oefenen dit door van onze hand een kommetje te maken waar ze haar koppie op kan leggen. We geven het commando 'tandjes kijken' en belonen haar telkens met snoepjes. Tijdens dit oefenen raken we voorzichtig haar wangen, oren en tanden aan.

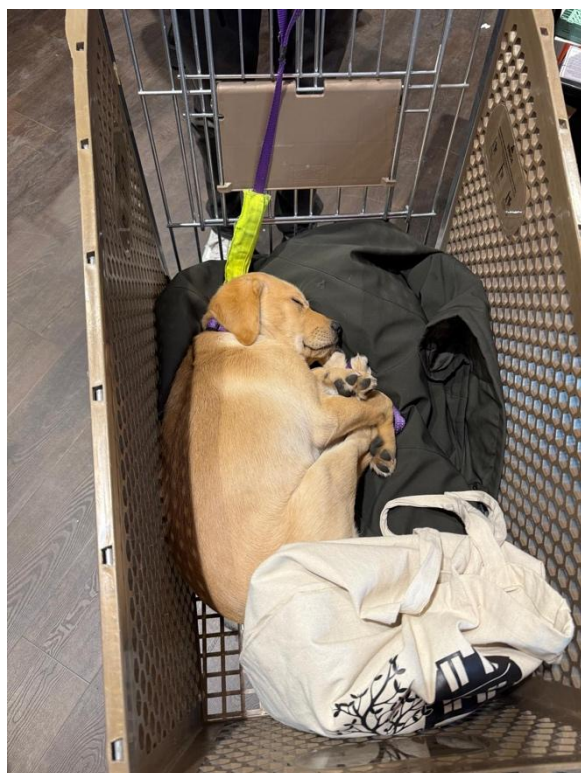
"Blijf maar van mijn oren af hoor, hoeft gewoon niet..."

Op pad met een KNGF-puppy

Het hebben van een KNGF-puppy betekent dat je als gastgezin veel dingen onderneemt met de hond. Dat is voor ons niet moeilijk, omdat we in het weekend altijd op pad gaan. In het begin mocht Joska nog maar weinig lopen, vandaar dat we haar vaak in een winkelmand meenamen. De eerste keer keek ze haar ogen uit, de tweede keer vond ze het al zo saai dat ze in de winkelmand in slaap viel.

We gaan nu steeds vaker met haar naar winkels, maar letten natuurlijk nog op het aantal minuten dat ze mag lopen. Afgelopen weekend hebben we Joska daarom in een winkelkar gezet. Ze weegt inmiddels 20 kilo, dus de winkelmand is ze al aardig ontgroeid.

In een winkelmandje of -kar vindt Joska helemaal prima!

Daarnaast hebben we veel uitstapjes gemaakt naar restaurants, de supermarkt, de dierenwinkel, de markt en tuincentra. Restaurants hebben we inmiddels zo vaak bezocht dat dit weinig indruk meer op haar maakt. Ze zoekt haar eigen plekje en gaat rustig zitten of slapen. De supermarkt doet ze ook goed; ze kan goed van het eten afblijven en loopt braaf door de winkel, al blijven broodkruimels erg interessant.

Slapen als de baasjes koffiedrinken in een restaurant

In de dierenwinkel is het lastiger om niet afgeleid te worden door alle lekkere geuren — begrijpelijk voor een jonge labrador. Ook tuincentra hebben we bezocht, onder andere voor de kerstshow met bewegende poppen. De ijsbeer vond ze in het begin eng, maar met wat aanmoediging (en snoepjes) durfde ze dichterbij te komen. Uiteindelijk werd alle drukte haar wat te veel en liepen we sneller dan normaal door de winkel.

Even bij de les blijven Joska! En die ijsbeer was ook best heel groot!

Scheetje...

We zijn ook nog naar een pubquiz geweest. In het begin vond ze dit spannend: veel mensen, veel geluid en veel geklap. Uiteindelijk hebben we haar op schoot genomen, waardoor ze haar rust kon vinden. Om haar niet te veel te belasten, zijn we elk halfuur even naar buiten gegaan. Joska bedankte ons voor dit bezoek door flink wat scheetjes te laten — iets waar ze bijzonder goed in is. Het was zelfs zo erg dat sommige mensen hun T-shirt over hun neus trokken. Sorry...

Uiteraard trekt Joska veel bekijks. We horen in bijna elke winkel ouders aan hun kinderen uitleggen dat Joska een hulphond in opleiding is en niet afgeleid mag worden. Gelukkig weten tegenwoordig veel mensen dat dit belangrijk is. Toen onze ouders vijftien jaar geleden begonnen, was dit nog een stuk minder bekend.

Met haar stoere pupdekje is Joska ook goed herkenbaar als hulphond in opleiding

Reizen en nieuwe omgevingen

We zijn ook met Joska naar Utrecht geweest, waar we door Hoog Catharijne en drukke winkelstraten hebben gelopen. Dat deed ze supergoed. Ze is wel wat afgeleid door geuren op de grond, maar totaal niet onder de indruk van de mensenmassa. We hebben ook één halte met de bus gereden, wat weinig indruk op haar maakte. Mogelijk komt dit doordat ze erg gewend is aan autoritten. Toen we haar ophaalden, zat ze piepend in de auto; nu springt ze er zelf in en gaat meteen liggen slapen. We gaan de komende tijd vaker met Joska steden, bussen en treinen in om dit verder te oefenen.

“Ik zit in de bus, doe ik het goed??”

Drukke deert Joska niets, lekkere geurtjes wel!

Dierenkliniek

Op de foto's is Joska ook te zien in een ziekenhuis. Gelukkig waren we daar niet voor haar, maar voor onze oudere hond Sherry, die waarschijnlijk last heeft van een chronische leverontsteking. Joska fungeerde als emotionele steun en maakte zo alvast kennis met de dierenkliniek in Utrecht — dezelfde plek waar later haar medische keuring zal plaatsvinden. Ze was uiteraard een graag geziene gast bij de artsen en assistenten.

“Wat gebeurt er achter die deur? Is dat leuk, ik wil het weten”

Feestdagen en sociale ontwikkeling

In de tussentijd is het ook kerst geweest en is Joska bij onze ouders geweest, samen met alle andere honden. Ze heeft daar veel gespeeld en een aantal van die foto's zijn toegevoegd aan het verslag. Omdat ze inmiddels zo gewend is aan drukte, hebben we haar tijdens de kerstviering in de bench gelegd, waar ze tussen twaalf mensen heerlijk lag te slapen.

Buiten is Joska nog steeds wat voorzichtig met andere honden. Aan het begin van een wandeling vindt ze andere honden soms nog spannend, maar dat verbetert gedurende de wandeling. Ze haalt veel steun uit Daisy; als we alleen met Joska het bos in gaan, is ze duidelijk voorzichtiger. In een korte video is te zien hoe ze reageert op de eerste hond die ze tegenkomt: staart tussen de benen, maar toch kwispelend en nieuwsgierig.

Andere honden blijven een beetje spannend...

Slaapkop!

Joska blijft natuurlijk een puppy en heeft veel slaap nodig om bij te komen van alle uitjes. Op de foto's is ze dan ook vaak slapend te zien.

In de mand...

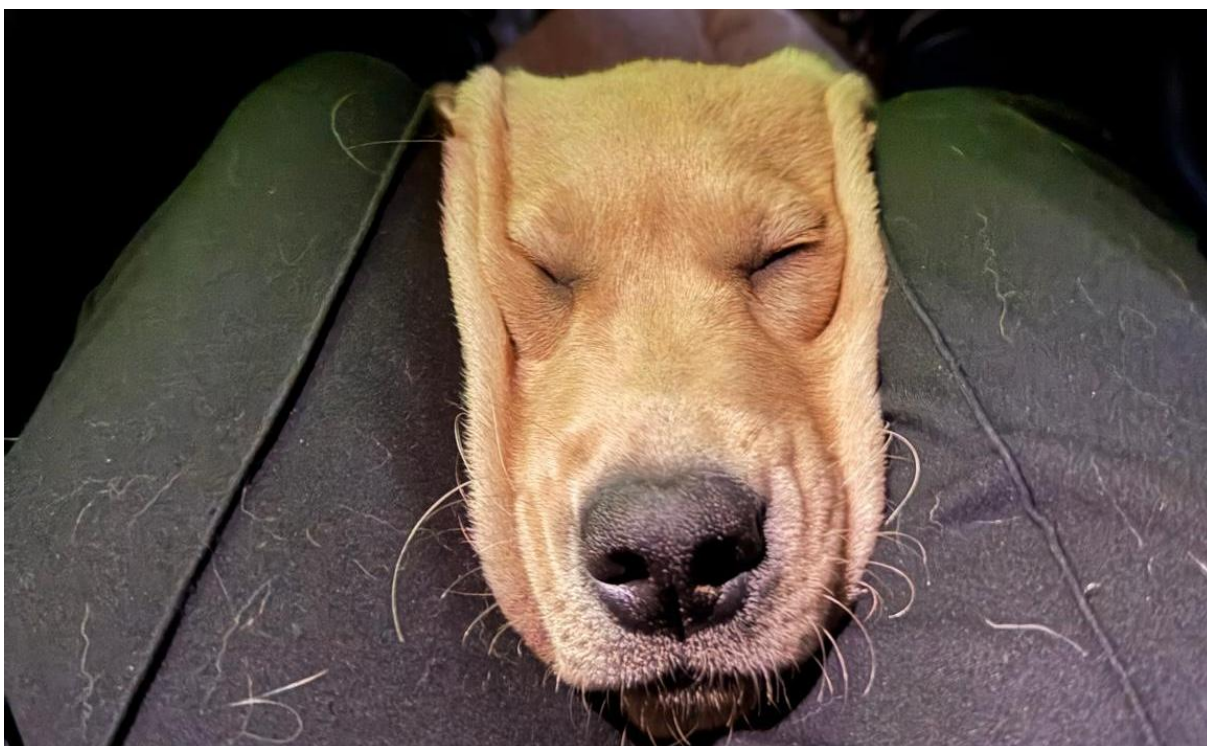
In de bench...

In de auto...

Met pup Xavi...

... en op schoot

Vooruitblik

De komende tijd gaan we vooral letten op netjes lopen aan de lijn, het reizen met trein en bus en het stoerder worden bij ontmoetingen met nieuwe honden.

Niet alleen

Er komt best wat kijken bij het opvoeden, verzorgen en socialiseren van zo'n jonge pup. Het is heel gebruikelijk dat het puppypleeggezin allerlei vragen of opmerkingen heeft. Gelukkig staat het gezin er niet alleen voor. Vanuit KNGF Geleidehonden is er intensieve begeleiding. Niet alleen telefonisch, maar ook door middel van regelmatige thuisbezoeken en ontmoetingen in de stad. Na de uitreiking van de pup, volgen er enkele bezoeken van een puppyinstructeur bij het gezin thuis. Vanaf een leeftijd van zes maanden volgen ook stadsbezoeken, waarbij we het gezin en de hond in de stad of op een station ontmoeten. We herhalen de stadsbezoeken iedere zes weken, totdat de hond tien tot elf maanden oud is.

In het volgende verslag vertellen we meer over de belevenissen van Joska in het puppypleeggezin.

Maar niet voor we nóg meer leuke foto's hebben gedeeld:

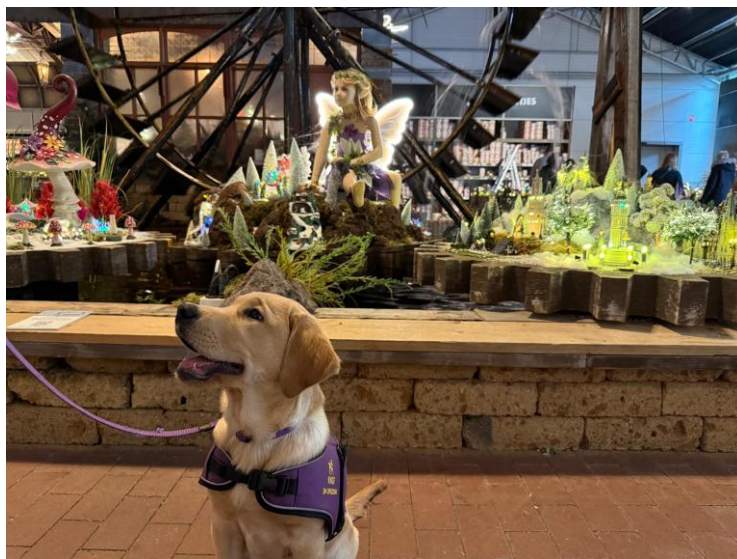
*“Waarom zit jij daar en ik hier? Zo kunnen we toch niet spelen?”
Eh, dat is precies de bedoeling Joska!*

Nou vooruit dan maar!

Braaf 'af'...

Joska is niet snel ergens van onder de indruk

Kleine stouterd, wat heb jij gedaan? Eh, geen idee ;-)

Wat gebeurt daar?

Tot de volgende keer!